MLADI KRUNIČARI

Priručnik
za Upravitelje, Revnitelje i Revniteljice
Žive Krunice među djecom.

Izdanje naklade „ISTINA“ — Samostan Dominikanaca
Zagreb **1932.**

26658

„Od srca blagoslivljamo Udruženje Mladih Krunićara sa željom, da se po njemu što više umnože pobožni sinovi, koji pletu mistične krune od Ruža i Ljiljana Majci Božjoj i Majci našoj."

Pijo Papa XI.

MLADI KRUNIČARI

Priručnik

za Upravitelje, Revnitelje i Revniteljice Žive Krunice među djecom.

Izdanje naklade „ISTINA" — Samostan Dominikanaca
Zagreb 1932.

Kraljice presv. Krunice
moli za nas!

Prijateljima djece:

Spasimo djecu! Ovo je krik koji izlazi spontano iz osjetljivog srca, koje vidi i osjeća kako se mnoge mlade duše dave i guše u modernom vrtlogu bezvjerja; krik pun strave od bojazni za sudbinom tolikih nevinih duša, koje lutaju u krhkoj plavčici svoje slabo odgojene duše, među velikim valovima moderne razuzdanosti - vječno u pogibli, da se potope. Uzrok su tome vlastita sklonost na zlo, nemarni roditelji i zanemarenost u školi, zatim slobodna i protivuvjerska propaganda, koja podražuje i popušta najnižim strastima, te dječaci i djevojčice padaju u te mreže u prvom cvijetu svoje mladosti, kao cvijeće na osušenoj ili pokošenoj livadi. Nije stoga čudo, da mnogi dječaci i djevojčice rastu i razvijaju se bez vjere, bez Boga, bez kreposti, upravo nepristupačni svakoj dobroj i plemenitoj stvari.

U toj strahoti kao da se čuje glas Božji poput onog Davida za sinom. „Čuvaj mi dijete!“ Poruka je to vječnog Oca i Kralja, koji traži spas vlastite djece, kojima prijeti smrtna pogibao. Tko će se oglušiti tom slatkom Božjem pozivu?

U istinu to je poziv Oca, koji treba da svakoga interesira.

Treba da interesira biskupe, župnike i svećenike, jer su „dužnici svima znanja i spasa, učenim i neukim“ . . . . (Sv. Pavao). I dječje duše imaju pravo, da traže od njih pastirsku brigu, da se ne izgube i ne propadnu.

Treba da interesira roditelje, koji su prije ikoga drugoga dužni odgajati svoju djecu, koju im je Bog povjerio, da ih za Njega i za nebo odgoje. Svijesni svoje dužnosti i odgovornosti, ne će ništa propustiti, što može da dobro djeluje na odgoj vlastite djece, jer će Bog na dan suda „tražiti dušu za dušu“.

Treba da interesira sve one, koji su se po svome zvanju ili slobodnoj volji primili teške dužnosti i zadaću odgoja malenih; uzvišeno zvanje „drugo svećeništvo“, kako ga nekoji zovu. Svi ovi, zvali se oni učitelji ili odgojitelji, i pripadali redovničkom ili lajičkom staležu, dok zamjenjuju ulogu roditelja u svetom hramu škole, odgovorni su pred Bogom, društvom i obiteljima, i pred samom djecom, koju imaju na brizi, tako da uzmognu reći sa Božanskim Spasiteljem: „Gospodine, dok sam bio s njima, ja čuvah u ime Tvoje one, koje si mi dao, i sačuvah ih, i nitko od njih ne propade“. (Iv. XVII. 12.)

Treba da interesira svakoga kršćanina i kršćanku, jer je svatko pozvan da ljubi bližnjega; a djeca najviše trebaju tuđe pomoći i fizički i materijalno, moralno i intelektualno, pak prema tome njih treba i više ljubiti. Tko će biti indi-

ferentan i sebičan, pa da reče sa zločestim Kainom: „Što je mene briga? Zar sam ja čuvar brata svojega?“ Ne interesirati se za sudbinu djece znači ne interesirati se za sudbinu društva i čovječanstva: jer danas su djeca, a sutra ljudi, i kakvi su oni takvo će biti i društvo.

Ali kako da spasimo djecu? Nema drugog načina, već da ih upoznamo s Onim, koji ih je toliko volio i ljubio, i koji im jedini može biti spas. Ako ih mi ne upoznamo s Njime i ako ih k Njemu ne privedemo, doći će đavao, da ih osvoji i tko zna hoće li se oni već moći njemu oteti, hoće li se još moći spasiti! Opravdan je stoga naš mladokruničarski pokret i opstanak „Mladih Kruničara“, kojima je cilj: preko Marije upoznati Isusa Krista i k Njemu doći! To je naš cilj, to neka bude cilj svih Marijinih štovatelja, da po Mariji privedemo djecu k Isusu.

* * *

Ova knjižica je namjenjena Upraviteljima i Revniteljima Mladih Kruničara Na prvom mjestu je Pravilnik i Oproštenja, što je sasma dovoljno za članove jednog društva, koje je valjano osnovano.

Zatim je Poslovnik, koji daje poticaje za pravi društveni rad. Bitne stvari su masnim slovima tiskane, a drugo se preporuča gdje je moguće. Gdje nije moguće prema Poslovniku raditi, radi posebnih prilika, neka se radi kako se može

i kako je zgodnije. Najglavnije je, ako djeca mole svoju deseticu i u mjesecu promatraju po svojim silama, otajstvo sv. Krunice, koje im dođe po redu.

Jer su Revnitelji-ce duša ovoga društva opširnije se o njima govori u drugom dijelu pod br. III.

Na koncu dodan je i obred svečanog primanja novih članova u društvo Mladih Kruničara.

Po Marijinoj Krunici u više navrata povraćen je mir čovječanstvu pak smo uvjereni, da je Marijina Krunica i danas savremeno sredstvo proti modernim zabludama, radi kojih danas trpi cijelo čovječanstvo. Dajmo dakle djeci Marijinu Krunicu u ruke, sigurni u konačni uspjeh i pobjedu Kristovih načela!

O. Alfons Eterović,
dominikanac.

PRAVILNIK
ŽIVE KRUNICE MEĐU DJECOM.

1. **„Živa Krunica među djecom"** je vjersko udruženje sastavljeno od dječjih četa (po petnaest u svakoj četi), čiji se članovi obvezuju, da će svagdano izmoliti jednu deseticu Krunice-Rozarija, razmišljajući pri tom Otajstvo, koje mu odredi Revnitelj-ica, koji četom upravlja.
2. **„Živa Krunica"** neposredno pripada Dominikanskome Redu; osnovala ju je časna Pavica Marija Jaricot (Žarikó) dominikanska trećoretkinja u Francuskoj god. 1826.; lijepo je rašireno u Francuskoj, u Italiji (same djece preko 50.000) a i u drugim zemljama, a ovime počinje i u našim krajevima.
3. **Članovi „Žive Krunice među djecom"** zovu se **„Mladi Kruničari-rke"**; petnaest Ml. Kruničara sačinjava **Četu,** sve čete jednog mjesta **Društvo,** a više društava **Savez,** koji je organizacijska centrala

Žive Krunice među djecom: **„Mladokruničarski Savez" Dominikanski Samostan — Zagreb — Maksimir** — koji daje sve upute za osnivanje i vođenje Ml. Kruničara.

4. **Vrhovni Upravitelj Žive Krunice** je preč. O. General Dominikanskoga Reda; **Mjesni Upravitelj** je isti Upravitelj Bratovštine sv. Krunice Rozarija, gdje ova postoji; a gdje ove nema, mp. O. Provincijal Dominikanaca imenuje mjesnog Upravitelja. Mjesni Upravitelj imenuje **Revnitelje-ice, Predsjednika-cu, Tajnika-cu i Blagajnika-cu,** da društvo bolje napreduje.
5. **Cilj „Žive Krunice među djecom"** je: **dječake i djevojčice privesti k Isusu po Krunici-Rozariju i sv. Pričesti;** to će postići sa a) praktično uređenim moljenjem desetice i promatrajući zorno prikazanih Otajstava Krunice-Rozarija, iz česa mogu vaditi praktične pouke kreposti i vjere za duhovni život;
b) čestim dobro pripravljenim pristupanjem na sv. Pričest.

Da se bolje približe Isusu i Mariji društvo je pod pokroviteljstvom Kraljice presvete Krunice-Rozarija i bl. Imelde Lambertini, male Svetice Euharistije.

6. Društvu Ml. Kruničara mogu pripadati djeca, koja znadu moliti Očenaš i Zdravomarijo sve do dvanaeste godine; kad navrše dvanaestu godinu mogu ući u veliku Bratovštinu sv. Krunice-Rozarija ili u Omladinsko ili u djevojačko društvo Žive Krunice.
7. Članovi su podijeljeni u čete od petnaestorice, kojima upravlja Revniteljica.
8. Kad u četi fali koji član dužnost je Revnitelja-ice popuniti prazno mjesto čim prije, ali najkasnije u vrijeme od mjesec dana.
9. Da se što uspješnije postigne cilj društva, svaki će revnitelj pri koncu mjeseca ili prije mjesečne zajedničke službe Božje razdijeliti svim svojim Ml. Kruničarima, s potrebnim razjašnjenjem i preporukama Otajstvo, koje

im pripada po redu, tako da u vrijeme od petnaest mjeseci svaki razmatra svih petnaest Otajstava Krunice-Rozarija i tom prigodom će ih pozvati na sv. Sakramente na koje ih po mogućnosti pripravlja i lično prisustvuje.

10. Svaki će Ml. Kruničar dnevno izmoliti Očenaš, deset Zdravomarija i Slavaocu i pri tom promatrati Otajstvo, koje je dobio za onaj mjesec, gledajući sliku dobivenog Otajstva.

11. Onoga dana, kada Ml. Kruničar propusti izmoliti svoju deseticu, radi bilo kojeg razloga, ne griješi niti lagano već samog sebe lišava tolikih duhovnih dobara i oproštenja.

12. Svaki će Ml. Kruničar, koji je već pričešćen, ići na zajedničku mjesečnu sv. Ispovijed i Pričest, a po mogućnosti i češće, osobito u dane kada može dobiti potpuno oproštenje, pazeći, da se uvijek lijepo i dostojno pripravi.

13. Da se bolje upozna i uzljubi Majka Božja sv. Krunice-Rozarija, preporuča se svima Revniteljima i Ml. Kruničarima, da se pretplate na njezin glasnik „Gospina Krunica".

14. U svakome društvu Ml. Kruničara neka se učini mjesečna služba Božja sa zajedničkom sv. Pričesti i kratkim govorom za sve Ml. Kruničare, u drugo doba u privatnoj formi, sastanak i konferencija Revniteljima.

15. Svake godine neka svečano slavi pojedino društvo svoje pokrovitelje **Majku Božju sv. Krunice-Rozarija** (prve nedjelje oktobra) i **bl. Imeldu** (dne 13. svibnja, ili bližu nedjelju).

KORISTI UČLANJENIH.

1. **Potpuno oproštenje,** ako se ispovijede i pričeste na prvi blagdan iza učlanjenja, koji se može namijeniti mrtvima.

2. Za izmoljenu deseticu: **Oproštenje od 160 dana** svaki radni dan; **7 godina** i **7 četrdesetica** (2835 dana) u nedjelje

i blagdane (pa i nezapovijedane) i na osminu Božića, Uskrsa, Tijelova, Duhova, Velike Gospe, Male Gospe i Bezgrešnog Začeća Bl. Dj. Marije.

3. **Potpuno oproštenje,** koje se može mrtvima namijeniti, na blagdane Božića, Nove Godine, Tri Kralja, Uskrsa, Uzašašća, Tijelova, Duhova, Trojstva, na sve blagdane Gospine (pa i manje), na dan sv. Petra i Pavla, i Svih Svetih, i svake 3 nedjelje u mjesecu (ili u drugi dan kad se učini zajednička mjesečna sv. Pričest), ako su barem za jedan mjesec dana molili svoju deseticu, te pokajani, ispovjedjeni i pričešćeni pohode pobožno koju crkvu i tu se pomole (šest Očenaša); ako ne mogu pohoditi crkvu može im ispovjednik izmjeniti u koje drugo dobro djelo.
4. **Oproštenje od 100 dana** za svaki Očenaš i Zdravomariju i jedno **potpuno oproštenje,** koje se može mrtvima namijeniti jedanput u godini, u dan po volji, ako su kroz cijelu godinu molili na

blagoslovljenoj krunici svoju deseticu, i ispovjedjeni i pričešćeni pomole se na nakanu sv. O. Pape.

5. **Potpuno Oproštenje,** koje se može mrtvima namijeniti, u dan godišnje svečanosti, ako ispovjeđeni i pričešćeni, pomole se na nakanu sv. O. Pape; dne 4. kolovoza ili u slijedeću nedjelju, blagdan sv. O. Dominika (uz iste uvjete); na času smrti, ako ispovjeđeni i pričešćeni, ili ako to ne mogu, barem savršeno pokajani, zazovu **Isusa** ustima ili barem u srcu i prime smrt iz ruke Božje.
6. **Pripadaju dominikanskome Redu** i stoga **dionici su svih duh. dobara i zasluga Reda** za života i po smrti.

POSLOVNIK

za vođenje i osnivanje društva Mladih Kruničara.

PRVI DIO

Organizacija i život društva Mladih Kruničara.

I.

Kako se osniva društvo Mladih Kruničara-ka?

Kad župnik ili koji drugi svećenik želi osnovati društvo Mladih Kruničara, treba:

1. a) **Da traži dozvolu od preč. Provincijala dominikanaca** - Split, Hrvojeva ul. 2, jer Živa Krunica pripada dominikanskome Redu.

b) **Da traži također dozvolu od preč. biskupskog Ordinarijata, da smije ustanoviti spomenuto društvo*).**

Zatim treba:

*) Ako u župi postoji Bratstvo sv. Krunice-Rozarija, u tom slučaju ne treba ničije dozvole za osnutak društva „Žive Krunice".

2. a) Da u crkvi i inače protumači narodu što je društvo Mladih Kruničara i da preko roditelja pozove djecu.

b) Da zainteresira dobre i sposobne osobe, da se prime kao Revnitelji za vođenje pojedinih četa.

c) Da drži posebno predavanje i dade potrebne upute onima, koji su voljni primiti se kao Revnitelji.

d) Da pozove djecu i protumači im zgodnim načinom narav društva Mladih Kruničara-ka, istaknuvši im uvjete i koristi istoga te tako zainteresuje njih, a preko njih roditelje.

e) Ako u župi postoji kakav dnevnik, tjednik ili glasnik, preko njih također da učini propagandu.

Prije samoga osnutka, da dobro uspijeva Društvo treba:

1. Izabrati dobre i sposobne Revnitelje-ice.

2. Sakupiti nekoliko četa dobre djece s vlastitim posebnim Revniteljem-icom na čelu.

3. Imenovati među Revniteljima-icama predsjednika-cu, tajnika-cu, blagajnika-cu i druge funkcije, ako treba.

4. Dobro dati smjer društvu prema cilju, koji se želi postići.

5. Dobru pripravu učiniti za svečani osnutak, poslije kojega Mladi Kruničari počinju raditi po pravilima. Priprava može biti sa:

Trodnevljem gdje će se djeca poučiti o dužnostima i pripraviti na osnutak.

Na dan osnutka: **u jutro:** zajednička sv. Misa i Pričest djece i Revnitelja; prigodni kratki govor.

Popodne: Jedan dio ili jednu deseticu Krunice, govor za osnutak, blagoslov krunica, zastave, i ako je zgodna mala procesija, zatim blagoslov sa Presvetim.

Ne smije se propustiti pozvati roditelje, te upraviti i njima par riječi i na srce im staviti zajedničku suradnju za odgoj njihove djece.

Za blagoslov zastave treba naći zgodnu kumu zastavi društva kao i počasne Rev-

nitelje-ice, koji će moralno i materijalno pomagati društvo, da bolje napreduje i postigne lakše svoj cilj.

II.

Izbor Revnitelja i Revniteljica.

U društvu Mladih Kruničara potrebni su:

a) Pravi Revnitelji i

b) Počasni Revnitelji.

Pravi Revnitelji stoje na čelu pojedine čete Mladih Kruničara i njom upravljaju.

Počasni Revnitelji moralno i materijalno pomažu društvo, da bolje radi i funkcionira.

Duša društva Mladih Kruničara su Revnitelji; s njima sve, bez njih pak ništa! Zato treba prije svega tražiti zgodne, sposobne i savjesne Revnitelje, i pritom više paziti na kvalitet negoli na kvantitet.

Revnitelji treba: a) da su neprijekorna ili bolje uzorna vladanja, b) da su sposobni, te da hoće i mogu primiti takovu dužnost na sebe i c) da nijesu premladi;

ako su mladi (15—18 god.) neka radije uzmu manju djecu, s kojima mogu lakše vladati.

Upravitelj s Revniteljima mora voditi posebnu brigu, da nađe novih zgodnih Revnitelja i da ih pripravi na tu službu.

III.

Sakupljanje Mladih Kruničara-ka i formiranje četa.

Dijete, koje želi ući u društvo Mladih Kruničara, treba:

a) **Da znade, i da hoće svagdano moliti svoju deseticu Krunice-Rozarija.**

b) **Oni, koji su već pričešćeni, da su voljni pristupati bar jedamput mjesečno na sakramente sv. Ispovjedi i Pričesti.**

Prigodom primanja potrebno je, da svaki Mladi Kruničar bude opskrbljen:

Upisnicom i Krunicom i sličicom otajstva; a zgodno je i da prima glasnik „Gospina Krunica" i nabavi si značku.

Skupljanje djece uredi se prema prilikama! Pozivom s oltara, u školi i preko učiteljskih lica, preko poznatih i prijatelja, traženjem na cesti, u kući, preko već dobivenih Mladih Kruničara, koji u tome mogu biti pravi mali apostoli.

Neka se ne upisuje nijedno dijete bez znanja i privole roditelja, da se izbjegne neugodnostima i da se ne postigne protivni efekt negoli se želi. U posebnim slučajevima može biti i iznimaka. Pri upisu neka se uzmu svi podatci kao: prezime i ime, rođenje, stan (adresa), koje sakramente je primio, koju školu polazi, koji razred, ili čim se bavi (zvanje) itd. Pri formiranju četa:

1. Po mogućnosti uvijek dječaci u posebnim četama, a djevojčice u posebnim. Kod mješovitih četa, neka barem sastanke imaju posebno dječaci od djevojčica.

2. Neka se nastoji grupirati čete, od djece istih godina, da budu mladi s mladima, a stariji sa starijima.

3. Neka Revnitelji dobiju po mogu-

nosti Kruničare u blizini svoga stana, da ih mogu lakše imati kad treba i da im se tako što više približe i da mogu bolje ispunjati svoju revniteljsku dužnost.

4. Kad ima više braće ili sestara, tada neka su sva braća kod jednog Revnitelja, a sestre kod jedne Revniteljice; lakši je pristup jednoj osobi u stalne obitelji negoli više njih. Kod slučajnih mješovitih četa, neka su sva braća i sestre kod jedne Revniteljice.

5. Revnitelji neka po mogućnosti uzmu onu djecu, gdje im je pristup u obitelji slobodan ili barem moguć.

6. Revnitelji neka redovito imaju samo jednu četu; slobodniji i sposobniji mogu imati i dvije.

7. Djecu, koja su redovito otsutna, neka se ne prima, makar da im se poštom može slati sličica otajstva.

8. Kad fali djece, da bude potpuna četa, dužnost je Revnitelja, da potraži nove članove makar i udaljenije. Na selima, ako se ne može drukčije, neka se

Revnitelji obiju sela sporazume i upotpune manjkavu četu iz bližnjeg sela za moljenje desetica, a sastanak drži svaki Revnitelj sa svojom „krnjavom četom".

9. Neka se ne formiraju čete „privilegirane djece po klasama" dijeleći siromašne od bogatih, već razborito miješajući jedne i druge: Isus voli svu djecu jednako. Također neka ne prelaze djeca iz jedne čete u drugu bez važnog i opravdanog razloga; ako baš treba neka se to učini koncem godine.

IV.

Lična oprema Mladih Kruničara-ka.

Oprema nužna: 1. Upisnica; 2. Sličica otajstva u mjesecu i 3. Krunica. Ovo troje moraju imati svi bez iznimke.

Oprema slobodna: 1. Lični znak s iglom u naleđu, koji se nosi na prsima. Na njemu su polja koja označuju tri boje: bijela-radosna otajstva, crvena-žalosna otajstva i plava-slavna otajstva sv. Krunice. Zatim Ž. K. = Živa Krunica; i Krunica utisnuta. Ovaj znak moraju no-

siti na svim vjerskim i društvenim sastancima i nastupima. 2. Glasnik „Gospina Krunica“ u kojoj se također nalazi „Vjesnik Mladih Kruničara“.

Odora Mladih Kruničara: Kapa modre boje, košulja — bluza bijela sa crvenom vrpcom nad džepom, hlače — suknja modra.

V.

Oprema jednog društva Mladih Kruničara-ka.

Zastava, za dječake sa slikom Majke Božje Mladih Kruničara s jedne strane, a s druge pokroviteljice bl. Imelde.

Stijeg za djevojčice s istim slikama. Roba: bijela svila, karikirana malo s plavim, štap crveni; tri boje krunice! Gore natpis: „Živa Krunica među djecom“. Uz štap visi široka bijela vrpca s natpisom: „Društvo Mladih Kruničara“ u . . . . . (mjesto) i ime kume. Pri sprovodu vrpca je pokrivena crnim velom. Zastavu nosi zastavnik jedan jači i zaslužniji Mladi Kruničar, koji radi uzornog ponašanja

zaslužuje tu čast. Ako nema posebnog odijela, tada nosi barem široku vrpcu s grbom Krunice (ili trobojnu izvezenu i ispisanu), koja pada s desnog ramena preko prsiju a zapinje se pod laktom lijeve ruke i svršava se zlatnim pramenom, a na prsima ili kapi značka.

Zastavnik mora biti dobro poučen o slobodnom — bez ukočenosti — i dostojanstvenom nošenju i pozdravljanju sa zastavom, dignuvši je sa zemlje zatim prignuvši je naprijed prema onome, koga pozdravlja. **Kod sv. Mise** kod „Credo“, na „Et incarnatus est“, na „Sanctus“ i na „Podizanje Tijela i Krvi“ i na „Blagoslovu“ iza Ite Misa est. **Izvan sv. Mise** na: „Blagoslovu sa Presvetim“ pri dolasku i odlasku od oltara, prolazeći ispred oltara s Presvetim ili pred slikom Majke Božje, prolazeći ispred dostojanstvenika ili se opraštajući s njime, ili kad on mimo prolazi. Zatim pri pogrebu: prolazeći ispred lijesa, pri koncu odlazeći na „Requescant in pace“. Naravno, zastavnici

nikad ne kleče niti se koljenom klanjaju, već samo zastavom i glavom.

Što je rečeno za zastavu vrijedi i za stijeg, koji nosi jedna starija Mlada Kruničarka. Dvije sa strane drže pramenove, koji vise na stijegu. Ako nemaju posebnog odijela, najbolje u bjelini s velom, i bijelim rukavicama. Djevojčice mogu imati zastavu mjesto stijega kao i dječaci prema običaju i prilikama.

Društvo može imati i jednu manju jednostavniju zastavu, kad trebaju gdje biti češće zastupani, a veliku lijepu izrađenu zastavu, da rabe samo na svečanim nastupima i procesijama. Može imati i drugu formu za razliku od svečane.

Gdje ima sredstava vrlo je lijepo u procesijama 15 zastavica ili malih stijegova sa slikom otajstva i to u tri boje: za 5 radosnih otajstva bijela boja; za 5 žalosnih otajstva crvena boja; za 5 slavnih otajstva plava boja; a vrpca i štap u boji platna. Vrhovi štapova su

pozlaćeni ili posrebreni (kod stijegova su križ i kugla). S jedne strane slika s druge broj otajstva. Nose ih po 15 dobrih dječaka (zastavice) i 15 djevojčica (male stjegove) obučeni kao oni gore, ili sa širokom odgovarajućom vrpcom preko ramena. I ovi treba da su dobro poučeni u nošenju i pozdravljanju sa zastavicama — malim stjegovima, kao i oni gore, da zajedno uvijek pozdravljaju. Gdje nema sredstava može se u procesiji nositi petnaest slika otajstva u okviru ili na kartonu okićenih cvijećem.

Vijenac od zelenila učinjen kao krunica od ruža; vrlo efektno u procesiji! Nose ga djevojčice u bjelini.

VI.

Mjesečna služba Božja.

Mjesečna služba Božja Mladih Kruničara održava se svake treće nedjelje u mjesecu. Dužnost je Revnitelja na svoje vrijeme javiti svojim mališima dan i sat službe posebno i ako im je već upisan

na sličici; ako su jako maleni, učiniti i tu žrtvu te ih lično pridignuti, dopratiti i otpratiti kući.

Način: I a) Treba da su svi već ispovjedjeni prije ne goli počne služba Božja; ako je moguće dan prije. b) Neka je to za njih udešena i određena služba Božja. c) Neka su zgodno smješteni, po mogućnosti u klupama, i to muški s jedne strane, a ženske s druge. d) Neka se smjeste klupe tako, da vraćajući se sa sv. Pričesti ne ulaze k svojim mjestima odakle su izašli, da se izbjegne sukob s onima koji idu na sv. Pričest. e) Revnitelji će nadzirati svoje čete i paziti na red. f) Po mogućnosti neka službom upravlja sam Upravitelj društva Mladih Kruničara.

II a) Neka se izabere zgodan sat službe; ne prerano, ali niti prekasno. b) Da bude svečanije može se dati zvoniti za ovu službu. c) Neka pri cijeloj službi zastavnik drži sprijeda zastavu sa vrpcom i znakom na sebi. d) Dobro je da se uresi oltar kojom slikom bl. Imelde zaštitnice.

III a) U određeni dan i sat sakupljeni prate glasno zajedno sv. Misu iz „Isus prijatelj malenih". Neka se pjeva i nekoliko pjesama prema mogućnosti i prilikama; kao „Pred Tobom", „Svet, Svet, Svet", „Za Tobom mi vene duša", „Bl. Imeldi", „Hoćemo Boga" i na koncu „Himna Mladih Kruničara". Zajednička priprava i zahvala na sv. Pričest.

Dobro bi bilo, da svećenik prije sv. Pričesti razvije kratku jednu euharistijsku ideju u 3—5 časova, koja bi služila za bolju pripravu. Kad svrši sv. Misa kratki govor, koji ne smije trajati dulje od deset časova tako, da cijela služba Božja svrši za jedan sat vremena. Na koncu pjevaju „Himnu Mladih Kruničara" i tiho se raziđu, pod pažnjom Revnitelja. Može se i poslije podne imati prema prilikama službu Božju s govorom i primanjem novih članova.

NB. Gdje nije moguće nikako održati službu Božju na spomenuti način i zajedničku sv. Pričest, neka se drži kako se može; barem sastanak u crkvi s moljenjem jednog dijela ili jedne

desetice Krunice zatim govor i blagoslov. I ovdje vrijedi ona: „Kako siješ onako ćeš i žeti".

VII.

Mjesečni sastanak Revnitelja-ica.

Potrebni su ovi sastanci, da Revnitelji prime upute, utjehe, savjete i pobude od svoga Upravitelja, jer: „Nitko ne daje čega nema." Zatim potrebni su sastanci i radi dogovora-sporazuma u radu i suzbijanju poteškoća.

Odredi se stalan dan i sat u mjesecu, koji najbolje svima konvenira. Jer su rijetki sastanci lako se zaboravi, zato je dobro sjetiti svakoga na riječ ili kretom pošte eventualno i dnevni red oglasiti.

Drži se u sobi, dvorani ili drugom zgodnom lokalu gdje je moguće govoriti i gdje je slobodno svakome iznijeti svoje mišljenje. Ovome sastanku uvijek predsjeda Upravitelj ili njegov zamjenik svećenik.

Točno u vrijeme neka se počne molitvom. Tada Upravitelj drži svoje predavanje-konferencu udešenu za Revnitelje.

Poslije toga tajnik bilježi otsutne-prisutne i čita zapisnik zadnjeg sastanka. Zatim se pretresaju pitanja, koja su na dnevnom redu, daju se vjesti i upute i napokon u eventualijama slobodno svatko iznosi pitanja, razjašnjenja, opaske, želje itd. Potrebno je to, eda se uvijek rastanu s većim žarom za uzvišeni Apostolat **privođenja djece po Mariji k Isusu.** Završava se molitvom.

NB. Sastanak neka ne traje preko 1 sata. Ko treba posebnih uputa, može to s Upraviteljem poslije sastanka urediti.

VIII.

Godišnja društvena svečanost.

Ovu treba održati sa što većom svečanosti, da se tako ulije novi duh, žar i zanos u Mlade Kruničare. Nije to cilj već sredstvo. Dijeli se proslava u vjersku i prosvjetnu-zabavnu.

Najbolje bi bilo, da sva društva imaju svoju godišnju svečanost vjersku na dan bl. Imelde pokroviteljice 13. svibnja „Dan Mladih Kruničara", a prosvjetno-zabavnu

u nedjelju, poslije vjerske svečanosti. Kome je to nezgodno, neka odredi koji drugi zgodniji dan. Dan, koji se izabire, neka je stalan i neka se ne mijenja. Upravitelj s revniteljima neka 2–3 mjeseca prije odredi način proslave godišnje svečanosti u vjerskom i prosvjetno-zabavnom smjeru. Zatim, mjesec dana prije, Upravitelj, prigodom mjesečne službe Božje, neka javi svim Mladim Kruničarima, i pozove ih, da se što bolje na to priprave. Isto učine više puta direktno i indirektno Revnitelji tokom mjeseca. Mogu se tiskati i programi i razdijeliti među Mlade Kruničare i narod.

Za vjersku proslavu bilo bi dobro Mlade Kruničare pripraviti malim trodnevljem poslije podne ili na večer, dan prije ih ispovjediti, naresiti lijepo oltar i sliku bl. Imelde.

Na dan vjerske proslave: U zgodan sat zajednička sv. Misa i Pričest bez ikakve vanjske parade osim zastave i zastavnika, koji ima samo vrpcu oko

ramena i znak na prsima. Ostalo kao kod mjesečne službe Božje.

Poslije podne će svečano biti obučeni zastavnici i stjegonoše poredani oko oltara. Mole svi zajedno dio sv. Krunice. Između otajstva može se zapjevati jedna zgodna Marijanska kitica. Kratki zanosni govor, primanje novih članova, posveta Mladih Kruničara Majci Božjoj, (procesija mala po crkvi ili pred crkvom gdje je zgodno), blagoslov Krunica-medalja, zatim blagoslov s Presvetim i zaključak s himnom. Neka je prisutna na počasnom mjestu i kuma društva.

Prosvjetno-zabavna svečanost može se održati istoga dana na večer ili koji drugi dan (nedjelju) poslije vjerske svečanosti. Sastojat će se u Akademiji muzičko-književnoj, ili u pozorišnom, ili u skioptikonsko-kinematografskom prikazivanju, ili od svega troje po malo prema prilikama. Neka se dječaci ne mješaju s djevojčicama, ili neka se svede na minimum i to uz savjesni nadzor revnitelja. Može se učiniti i tombola za potrebe

društva ili u druge dobrotvorne svrhe. Neka ne traje preko 2 sata čitava stvar. Sve do sada rečeno pod brojem VIII. vrijedi i za prvu nedjelju oktobra. Dobro je i više puta preko godine osobito u svetkovine, koje su vezane sa Živom Krunicom radi oprosta ili Otajstava, koja se u njima časte. Potrebno je to da djeci ne postane monotona sama mjesečna služba Božja.

NB. Udesiti gdje je moguće i hodočašće Mladih Kruničara u koje bližnje svetište Marijino.

U novembru zadušnice za pokojne drugove Mlade Kruničare; eventualno otići korporativno na groblje. Radije kroz mjesec negoli na Dušni dan, kad je previše naroda na groblju.

Gdje su zgodne prilike dobro je i koji izlet učiniti; dobro učinjen služi za okrepu duha i tijela.

IX.

Svečani javni nastup Mladih Kruničara-ka.

Procesija djece je prizor, doduše star, ali sa svim tim uvijek nov, uvijek lijep, ugodan, utješljiv i ganutljiv. Nije cilj figurirati, već javno ispovijedati svoju vjeru

i pokazati ljubav svoju prema Isusu i Mariji. Kad je dobro organizirana, puno djeluje na djecu i odrasle, koji gledaju, a i na same Mlade Kruničare. Društvo se također afirmira i dobiva nove članove.

Da dobro uspije, treba dobre priprave. Prije svega treba rastumačiti Mladim Kruničarima njihovu ulogu u procesiji i tačno svakome reći ili napisati kada moraju biti na okupu. Treba da su što svečanije obučeni, sa znakom na prsima, u vanjskoj ruci ružu, liljan, cvijet, prema prilikama i mogućnosti. Poredaju se negdje na zgodnom mjestu izvan crkve, gdje stoje u redu, dok ne dođe vrijeme da idu. Gdje su prilike zgodne i sredstva pri ruci, može se ovim redom: Glazba, iza nje glavna zastava, koju nosi zastavnik obučen svečano. Slijede Mladi Kruničari sa cvijećem a među njima četovođe sa zastavicama otajstava naslonjeni štapovima na lijevo rame, ili mogu biti uz sliku (ili Svetotajstvo) kao počasna straža. Zatim krunica od cvijeća; poslije dva koraka stijeg, koji nosi jedna svečano

obučena ili u bjelini Kruničarka, a o boku dvije drže pramenove. Zatim Mlade Kruničarke kao i dječaci sa cvijećem u vanjskoj ruci. Među njima četovođe nose male stijegove otajstava. Na koncu pred slikom ili uz, Mlade Kruničarke u bjelini posiplju cvijeće. Ovako ili slično se može urediti prema prilikama ili mogućnosti. Putem mole Krunicu ili pjevaju, ili jedno i drugo.

X.

Duhovne vježbe društva Mladih Kruničara-ka.

Kao što su svakome potrebne i od velike koristi duhovne vježbe tako i djeci. Među malenima zna biti često puta i velikih grešnika, objektivno govoreći.

Odredi se najzgodnije vrijeme kad mogu biti prisutni svi Mladi Kruničari i Kruničarke i Revnitelji-ce. Drži ih se u istoj crkvi ili kojoj zgodnoj kapeli. Traju 3—5 dana; ne manje od tri, jer bi bilo premalo, a niti više od pet, jer djeca ne bi toliko izdržala. Treba ih poučiti o duhovnim vježbama i uputiti na sabra-

nost; kad se govori, treba da se **za djecu govori,** da je prilagođeno njihovu shvaćanju. Govori im se dva puta dnevno najviše tri; govori ne smiju trajati preko pol sata; mjesto trećeg mogla bi se držati i mala služba Božja, da ih previše ne umara. Plod duhovnih vježbi će biti dobra skrušena ispovjed kod bilo kojeg svećenika i sv. Pričest prije zaključka.

Premda su prisutni revnitelji svim govorima Mladih Kruničara, ipak bi bilo dobro, da i oni imaju posebne duhovne vježbe gdje je to moguće. Kad nije moguće, neka ih čine zajedno s Mladim Kruničarima i na sebe primijene, jer „riječ Božja nije vezana".

XI.

Prigodom smrti Mladih Kruničara-ka ili drugih članova društva Mladih Kruničara.

Za vrijeme bolesti (teške) treba da se cijelo društvo interesira i moli za bolesnog Kruničara, a stariji da ga i pohađaju.

U slučaju smrti, društvo sa zastavom (crni veo) i braća i sestre sa znakovima službeno prate pokojnika na način i do udaljenosti kako se običava u mjestu i to svakome jednako. U ophodu, pratnji se ne pjeva, već radije neka se moli Krunica sa „Pokoj vječni daruj mu (joj) Gospodine“ . . . . Prisustvuju cijelome obredu i na koncu kad mimo prolaze s nosilima, zastavnik daje zadnji pozdrav sa zastavom.

Slično se postupa, ako umre netko od Revnitelja ili od Uprave društva Mladih Kruničara. Ako su prilike takove, da društvo ne može službeno prisustvovati, mogu se jedan dan održati u crkvi zadušnice, kojima svi prisustvuju sa zastavom i znakom kao i gore.

XII.

Posebni rad, koji se može uvesti u društvo Mladih Kruničara-ka.

Gdje je moguće da se u društvu uvedu sekcije za posebni rad kao: Bratovština

bl. Imelde za dobru prvu i ustrajnu sv. Pričest. - Rad za prvu sv. Pričest siromašne djece. - Posudbenu knjižnicu. - Čitaonicu. - Pčelicu za štednju. - Ženski ručni rad. - Prostorije za odmor i zabavu (uvijek uz nadzor starijih). - Pozornicu za priredbe i skioptikonsko-filmska predavanja itd. Pri ovome treba paziti:

1. Neka se ničim ne počinje prije negoli se je stvar promislila, pretresla i odobrila od Uprave s moralnom sigurnošću da će uspjeti, što se poduzima.
2. Neka se ne počinje drugom stvari prije negoli je osiguran uspjeh prve.
3. Neka se izbjegavaju novosti, a uvode stvari već drugdje prokušane.
4. Neka se previše ne žuri s osnivanjem, a s osnovanim ima strpljivosti makar u početku i teško išlo.
5. Neka se ne poduzimlje više negoli se može izdržati.

XIII.

Blagajna društva Mladih Kruničara-ka.

Da se može bolje i uspješnije razviti

rad u društvu Mladih Kruničara prije spomenut, dobro je da se formira blagajna društva Mladih Kruničara. Ona se neće samo osnivati na članarini djece već u glavnom doprinosima: a) Počasnih Revnitelja i Revniteljica, b) Organiziranim sabiranjem dobrovoljnih prinosa itd.

Blagajnom upravlja Blagajnik-ca u sporazumu Upravitelja i članova Uprave.

XIV.

Odnošaj članova društva između sebe i sa svojim vodstvom.

Društvo „Žive Krunice među djecom" je živa grana na stablu velikog vjerskog Bratstva Sv. Krunice, zato se članovi međusobno zovu: **brat i sestra** i šire međusobnu ljubav i slogu kao prava braća i sestre u Isusu. Društvo Mladih Kruničara jednog mjesta treba da je zadojeno posebnom ljubavi prema društvu Mladih Kruničara drugih mjesta, jer idu za istim ciljem. Ta ljubav treba da potiče sveto natjecanje među njima i ujedno bude protkana duhom jedinstva i sloge.

Vodstvo Mladokruničarskog Saveza je središte od kojeg su potekla sva društva Žive Krunice među djecom. Zataji li vodstvo, malo po malo zatajit će i društva Mladih Kruničara; potreban je dakle odnošaj svakog društva sa svojim vodstvom. Zato će svako društvo, osim što će se u svojim potrebama obraćati na vodstvo također: 1. Poslati izvještaj koncem svake godine o stanju društva izvijestivši o broju četa Mladih Kruničara, općem stanju, radu i životu društva.

2. Svako će društvo također uvijek izvijestiti svoj svečani osnutak (sa slikom), glavne službe Božje, osnutak kojeg posebnog rada u društvu.

3. U slučaju smrti kojeg člana društva poslat će sliku i nekrolog osobito onih, koji su se isticali dobrotom i pobožnošću, da se to može i drugima priopćiti na poticaj.

4. Revnitelji nastojat će što više proširiti glasnik „Gospina Krunica" u kojem se nalazi Vjesnik Mladih Kruničara, da

članovi što više prate pokret Mladih Kruničara i upoznaju pobožnost prema Majci Božjoj sv. Krunice Rozarija.

DRUGI DIO

Upravitelj, Upravni odbor i Revnitelji-ce Društva Mladih Kruničara-ka

I.

Mjesni Upravitelj Društva Mladih Kruničara-ka.

Da bude neko Upraviteljem društva Mladih Kruničara potrebni su nekoji zahtjevi i to:

1. **Kanonski zahtjevi:** a) Da bude svećenik, b) Da je za to valjano ovlašten po svojoj službi (da je Upravitelj Bratstva sv. Krunice Rozarija) ili lično imenovan.

2. **Praktični zahtjevi:** a) Da žarko ljubi djecu, b) Da se znade sniziti i prilagoditi djeci, c) Da zna steći ljubav i povjerenje djece, d) Da dospijeva voditi Društvo i posvetiti mu potrebitu pažnju i brigu, sam lično ili dostojnom zamjenom drugog svećenika, e) Da neumorno

traži sredstva i način kako će proširiti i što bolje usavršavati društvo Mladih Kruničara.

3. **Vlast mjesnog Upravitelja:** a) Mjesni Upravitelj ima potpunu vlast organizirati i upravljati svoje društvo Mladih Kruničara. Razboritost će pak zahtjevati, da sve što radi, da radi u sporazumu i dogovoru s Revniteljima. U mjestu gdje je osnovano društvo Mladih Kruničara, ne može postojati drugo društvo ni Upravitelj, već **odjeli** društva Mladih Kruničara i Zamjenici (svećenici), kojima upravlja valjano imenovani mjesni Upravitelj.

b) Mjesni Upravitelj imenuje Revnitelje-ice i traži nove.

c) Imenuje jednoga ili više Predsjednika-ca.

d) Mjesni Upravitelj imenuje i druge funkcionere, kao tajnika-cu, blagajnika-cu itd. što treba u raznim prigodama društva.

e) Mjesni Upravitelj budno pazi, da sav upravni personal točno i savjesno

obavlja svoju dužnost; osobito revnitelji o kojima sve ovisi. Razborito će slušati tužbe i provjeriti ih, a poslije neuspjelih opomena s nemarnim i nesavjesnim dosljedno će postupati.

f) Paziti će i na moralno ponašanje članova Uprave, da se radi čijeg slabog ponašanja ne kompromitira društvo ili Uprava, i da takovi ne budu na sablazan Mladim Kruničarima.

g) Neće propuštati mjesečni sastanak s duhovnim predavanjem Revniteljima.

h) Neće propuštati mjesečnu službu Božju Mladih Kruničara.

i) Napokon neka posebnu brigu i ljubav ima prema Mladim Kruničarima i poput sv. Pavla (I. Kor. IX. 22.) „sa slabima neka se učini slab, da predobije-osvoji slabe, neka učini svima sve, da spasi sve!"

4. Pomagači mjesnog Upravitelja su eventualni zamjenici u društvu i u odjelima, Upravni odbor i Revnitelji.

NB. Zamjenici Upravitelja bilo u društvu ili u odjelima ovise o Upravitelju i u važnijim stvarima rade u sporazumu s njime i po njegovim uputama. Zamjenik nema direktne vlasti već delegiranu od Upravitelja. Zamjenici predlažu funkcionere, a Upravitelj ih imenuje (sub poena nulitatis!).

Upravitelji, koji vode barem jedanaest četa „Žive Krunice", dobiju 300 dana oproštenja svaki put, kad obave bilo koje djelo za društvo „Žive Krunice".

II.

Predsjednik-ca društva Mladih Kruničara-ka.

Predsjednik biva imenovan od Upravitelja, da predsjeda Revniteljima.

Može da bude muški, ženska, star, mlad, svećenik, časna sestra; može ih biti više, jedan za muške, druga za ženske; ako je puno Revnitelja mogu biti 2—3 i više, prema potrebi. Odjeli imaju svoje vlastite odbornike.

Ako se osnivaju Mladi Kruničari, a nema svećenika, koji bi se zauzeo kao Upravitelj tada preč. O. Provincijal imenuje predsjednika i druge odbornike.

Predsjednk zakonito imenovan traje do odreke primljene od Upravitelja ili do razriješenja dužnosti od samog Upravitelja.

Predsjednik treba: a) da je od zbora Revnitelja, b) da se ističe posebnom revnošću, c) da ima ipak neku bolju izobrazbu, d) da posjeduje dobar kriterij i način u postupanju e) da može vršiti svoju službu.

Predsjednik predsjeda, ali ne upravlja niti zapovijeda. Pazi da sve u društvu ide svojim redom i da vrši svatko svoju službu. Pazi na red, disciplinu i upozorava Upravitelja da opomene i stavi red. Pazi na Revnitelje na njihovo moralno ponašanje i vršenje dužnosti. Promiče što više napredak društva intenzivno i ekstezivno u sporazumu s Upraviteljem, a saradnjom drugih odbornika i revnitelja.

Upravitelj u nuždi može predsjedniku povjeriti i druge službe, kao vršiti dužnosti tajnika, blagajnika, pa i jedno i

drugo, ako nema za to druge zgodne osobe; zatim formiranje novih četa ili uređenje već formiranih, kako je zgodnije revniteljima; zatim javljati naredbe Upravitelja i nastojati, da se izvedu; zatim da vodi brigu za kakvu svečanost ili proslavu; zamjenjuje bolesnog ili inače zapriječenog revnitelja, nastoji da se „Gospina Kruniça" što više proširi itd. Nije dakle samo čast već i dužnost i odgovornost biti predsjednikom.

III.

Revnitelj-ica Mladih Kruničara-ka.

Revnitelj treba: Da je prožet apostolatom rada među malenom i nevinom djecom, koju treba u duhu da ljubi kao svoju duhovnu djecu.

Trebaju **revnovati** za spas njihovih duša, zato se i zovu revnitelji, na to ih sili dužnost, koju su si uzeli na sebe slobodno. Da uzmognu ispuniti cilj društva: **„Privesti djecu po Mariji k Isusu"**, moraju biti sami prožeti ljubavlju prema Bogu, prema blaženoj Djevici Mariji, prema molitvi

sv. Krunice Rozarija, prema samome društvu; inače malo mogu uspjeti: „jer nitko ne daje česa nema". Žrtvujući se za ove malene čine mnogostruko dobro samoj djeci, njihovim obiteljima, društvu i sv. Crkvi, dušama čistilišta, okorelim grešnicima pak i samima sebi, jer veli sv. Augustin: „Spasio si dušu, time si svoju predodredio!" Sve se to ne može bez požrtvovnosti; treba žrtvovati vremena, ugodnosti, koji put i novaca: osim toga i žrtve i neugodnosti s nerazboritim i neodgojenim roditeljima i djecom, koji put i sa istim revniteljima ili drugim odbornicima društva. Ali sve će to lako snositi tko pravo ljubi Boga i bližnjega. Revnitelji trebaju biti još temeljito pobožni, ako hoće da djeluju na svoje mališe. Zato što uče i potiču Mlade Kruničare, neka uvijek primjerom pokažu, jer će inače biti slični onim roditeljima, koji šalju djecu u crkvu a sami nikada ne zalaze. Zato će se i oni uvijek pridružiti svojoj četi na sv. Ispovijed i Pričest, kao i druge vjerske obrede.

Da bude neko revniteljem treba, **da bude imenovan od mjesnog Upravitelja ili mp. O. Provincijala O. P.** i da ima svoju četu Mladih Kruničara.

Dužnosti revnitelja-ice:

Prva dužnost revnitelja-ice jest razdijeliti svaki mjesec svakom Mladom Kruničaru sličicu otajstva Krunice Rozarija, koja ga ide po redu u dotičnoj četi. (NB. Uprava društva naručuje kod „Mladokruničarskog Saveza" Samostan Dominikanaca - Zagreb - Maksimir, za cijelo društvo. Uprava isplaćuje iz zajedničke blagajne. Nije zgodno da djeca plaćaju; to se podmiri darovima njihovih roditelja, počasnih revnitelja i dobročinitelja.) - Sličice s označenim otajstvom podjeljuje pri koncu mjeseca na način kako je kome zgodno; glavno je da svaki primi još prije negoli svrši mjesec. Može odnijeti svakome kući, ili se mogu svi sastati u odredjeno vrijeme i mjesto i tu im razdijeliti. Ovo zadnje je zgodnije gdje je moguće, jer tako može svima da reče, javi, opomene, čita i tu-

mači iz „Gospine Krunice“ o Mladim Kruničarima; mogu zajedno izmoliti jednu deseticu, pjevati, igrati se itd. Neka uvijek direktno uručuje sličicu, a ne preko drugoga, jer tako je uvijek u kontaktu s njima, i uvijek ih tom prigodom može na dobro uputiti. Za vrijeme ferija neka uzme adrese onih koji se udaljuju, i poštom im pošalje njihovu sličicu otajstva. U slučaju svoje otsutnosti neka nađe zamjenika, koji će uručiti, ako nije moguće, tada zamoli samoga Upravitelja da uzme privremeno tu brigu. Razumije se po sebi, da nije dosta uručiti sličicu s označenim otajstvom već treba tom prigodom dati sve upute, razjašnjenja, opomene itd.

Druga dužnost isto tako važna kao i prva jest: nastojati da svaki Mladi Kruničar pristupi barem jedamput u mjesecu na sv. Sakramente Ispovijedi i Pričesti.

Nije dosta da samo pristupe, već je briga revnitelja, da pristupe pripravljeni, sabrani, i prožeti živom vjerom, žarom i ljubavlju prema Isusu. Jer su živi i za-

boravljivi i brzo ohladne, kao što se brzo i zagriju, trebaju uvijek poticaja od nekoga; tu je revnitelj njima uz bok, koji budi u njihovim mladim srcima svetu glad za Isusom. Tu imaju ulogu majke i oca, koji ne mogu, ne znaju ili ne će vršiti svoju dužnost prema svojoj djeci. Ako ne mogu nikako prisustvovati nekoji Mladi Kruničari zajedničkoj sv. Pričesti, briga je revnitelja, da pristupe u koje drugo doba kroz onaj mjesec, tako da nijedan ne izostavi tu svoju mjesečnu vjersku dužnost. Pri tom neka ne upotrebljava nikakve sile već na lijepi način neka uvjeri svoje Mlade Kruničare, kako je to dobro i potrebno za dušu, koja hoće da živi. „Ako ne budete jeli moga Tijela, i ne budete pili moje Krvi nećete imati života u sebi“.

Ovo su dakako prve dužnosti revnitelja, ali nije sve u tome. Cilj je njihov: **kršćanski odgoj djece.** Zato kao što nema granica ljubav dobre majke u odgoju djeteta, tako ne smije biti granice kod revnitelja u ljubavi prema svojoj četi

Mladih Kruničara, kojoj je revnitelj kao duhovni otac i majka. Treba dakle, da upotrijebi sva moguća dopuštena sredstva, da postigne spomenuti uzvišeni cilj. Da postignu nastojat će: a) Dobiti povjerenje svojih Mladih Kruničara. Kad to dobije sve može kod njih. Dobit će ga, ako pokaže svoju ljubav prema njima, ne riječima i milovanjem, već djelima; treba da je veseo kad ih vidi, da pokazuje interes za njihove potrebe i poteškoće uvijek spreman da im pomogne, kojiput ih nečim daruje, priušti malo zabave, igre, šetnje, izlet itd.

b) Treba da je što više s njima u kontaktu, zato bi bilo dobro, da drži svaki tjedan s njima sastanak. Time će revnitelj imati zgodne prilike, da u dušu upozna svoje mališe, da upozna prilike u kojima se kreće, bilo obiteljske ili društveno-prijateljske, utjecaj tih prilika na njih, njihove slabosti i vrline i prema tome će se znati ravnati u čemu i kako će ih ispravljati i odgajati. Ipak neka su u svemu uvijek razboriti, jer bi se inače

mogao polučiti protivni efekt i kod obitelji i kod djece. Neka se drže toga: puno motriti, misliti i raditi, a jako umjereno govoriti!

c) Neka se u općenju sa svojim Mladim Kruničarima nadasve čuvaju simpatija i antipatija. To bi uništilo sav napor i žrtve uložene oko njih; neka se drže one sv. Pavla Rimljanima I. 14. „Svima sam dužnik, i učenima i neukima".

d) Posebno će djelovali na njihov odgoj dobar primjer jer: „riječ potiče, a primjeri vuku" i neka ne zaborave, da su oči Mladih Kruničara uvijek uprte u njih, na njihove riječi i djela.

e) Njihov rad će olakšavati i glasnik „Gospina Krunica" s posebnom rubrikom za Mlade Kruničare, koji će nastojati raširiti među svim Mladim Kruničarima uvjereni, da će to koristiti nesamo Mladim Kruničarima već i njihovim obiteljima.

Ako revnitelj ima u svojoj četi djece, koja još nijesu pristupila na sv. Pričest, neka pobuđuje u njihovim mladim srcima

ljubav za Isusom, da se što prije s Njime združe. Neka ih već sada malo pomalo pripravlja na taj velik njihov dan.

U društvu Mladih Kruničara su samo do navršene 12. ili 14. godine (prema prilikama) dječaci i djevojčice. Kad navrše tu dobu više ne pripadaju „Društvu Mladih Kruničara" ali to ne znači, da ne pripadaju „Društvu odraslih Kruničara"; dapače neka revnitelji vode posebnu brigu za one, koji izlaze, da uđu u „Društvo odraslih Kruničara" i nastave u njemu s pobožnošću i kršćanskim odgajanjem. Ako se seli sada ili još prije te godine, neka se pobrine da stupi u „Društvo Mladih Kruničara" ili „Odraslih Kruničara" onamo kamo ide. Ako ne postoji neka nastoji da osnuje; ako je to nemoguće, neka ga uputi, na koje drugo katoličko društvo u kojem će nastaviti s kršćanskim odgojem.

Revnitelji neka ne idu za tim da dobiju samo dobru, bogatu, odličnu i simpatičnu djecu, još manje da idu u lov za boljom djecom, koja su već u kojoj četi

organizirana. To bi značilo ne graditi, već rušiti plodove u Mladim Kruničarima, a u istim revniteljima pokazalo bi veliku površnost i nikakav revniteljski duh.

Posebnu će brigu i ljubav pokazati revnitelj prema teško bolesnim svojim Mladim Kruničarima. Nesamo, da će ih pohađati već nastojati, da na vrijeme izvrši svoje vjerske dužnosti i ako umiru, da umru kao pravi kršćani.

Posebnu će brigu i ljubav također posvetiti onima, koji su slabiji, zločestiji, možda i pokvareni. Neka upotrijebi sve sile, da ih okrene na dobro. Ako se vidi očita i trajna nemarnost u popravljanju, bolje ih je na lijepi način isključiti, da ne kvari druge, a naći nove mjesto njih. Koji put mogu biti krive obiteljske prilike i u tom slučaju treba puno strpljivosti i razboritosti.

Osim toga revnitelji neka su sinovski odani i raspoloženi prema svome Upravitelju i s njime u sporazumu neka sve rade. Isto tako neka budu raspoloženi

prema drugim članovima društvenog odbora oviseći u svome radu o njima u stvarima koje na njih spadaju. Sa svojim kolegama i kolegicama revniteljima neka su **„jedno srce i jedna duša"** i uvijek **„jedan za sve, svi za jednoga"** čuvajući se svakoga separatizma i napadne simpatije i antipatije prema nekojim revniteljima, što bi samo priječilo i kočilo uspješni rad društva.

Napokon neka budu pravi revnitelji propagandisti Žive Krunice nesamo među djecom već i odraslima tražeći nove revnitelje i upućujući na osnivanje novih četa, odjela ili društava u drugim mjestima. Neka takove stave u odnošaj sa samim vodstvom Mladih Kruničara, koje će im doći u svemu na ruku, da se i kod njih osnuje društvo Mladih Kruničara.

Sve će ovo stajati revnitelje mnogo truda, muke i napora, ali neka se sjete „da nema ruže bez trna". Ovaj rad pun žrtava i samoprijegora donijeti će prekrasnih plodova u kojima će se naslađivati Bog, Majka Božja, roditelji, društvo,

a među njima ne najmanje sami revnitelji

NB! Revnitelji-ce imaju 100 dana oproštenja svaki put, kad obave bilo koje djelo, za društvo „Žive Krunice".

IV.

Tajnik-ca društva Mladih Kruničara-ka.

Upravitelj, u sporazumu s revniteljima imenuje tajnika, koji traje do odreke uvažene ili izmjene po Upravitelju.

Tajnik prije svega treba, da je revnitelj, da je sposoban za tu službu i da raspolaže s vremenom.

Tajnik je dužan:

1. Da drži u redu popis pojedinih četa, primljen od pojedinog revnitelja, da bude uvijek na uvid Upravitelja ili članova na sastanku.

2. Uredit će takodjer po alfabetu kartoteku svih Mladih Kruničara s oznakom prezimena, imena, rođenja, primljenih sakramenata, stan i revnitelja.

3. Tačno će voditi u posebnim knjigama zapisnik sastanaka Uprave i Revni-

telja i na slijedećim odnosnim sastancima čitati zapisnik prošlog sastanka. Zapisnik sastanka potpisuje Upravitelj, predsjednik i tajnik.

4. U posebnoj knjizi vodit će kroniku Društva i sve važnije stvari, kao ustanovu, razne svečanosti, vjerske i društvene, nova poduzeća, kao i priredbe i nastupe.

5. Bilježit će prisutne kao i opravdano-neopravdano neprisutne.

6. Vodi brigu za dopisivanje ili pozivanje na sastanke kao i priredbe.

7. Šalje izvještaje Vodstvu za Vjesnik Mladih Kruničara kao i nekrolog-sliku onih, koji su umrli.

8. Vodi brigu za naručivanje sličica, znakova i drugih potrebština društva kao propagiranje glasnika „Gospina Krunica".

Kad ne dospije sam na sve, naći će si pomoćnika kod revnitelja, koji će biti veseli, da mogu pomoći i na vrijeme posvršavati poslove Društva.

V.

Blagajnik-ca društva Mladih Kruničara-ka.

Upravitelj u sporazumu s revniteljima imenuje blagajnika koji traje do odreke uvažene ili izmjene po Upravitelju.

Potrebno je: 1. Da uživa neograničeno povjerenje sviju za tako delikatnu službu.

2. Da je sposoban voditi blagajnu u redu.

3. Da ima vremena raspoloživa za tu službu.

4. Da je revnitelj.

Blagajnik treba: 1. Da skrupulozno bilježi primitak i izdatak, odmah spremajući potvrde izdatka i davajući potvrde primitka.

2. Da drži uvijek dobro uređenu blagajničku knjigu, da bude pregledna na svaki zahtjev.

3. Da daje izvještaj s potvrdama Upravnom odboru i sastanku revnitelja svaki mjesec ili tromjeseci li polugodište ili na

koncu godine, koji potpisuje Upravitelj s upravnim odborom.

4. Brine se da uđe novac u blagajnu (od eventualne članarine Mladih Kruničara) od počasnih revnitelja, od kume, pokrovitelja, od roditelja djece preko revnitelja, četa, ulaznica, dobrovoljnih prinosa, itd.

„Zlatna knjiga"

Bijele Vojske Mladih Kruničara.

U „Zlatnu knjigu" se upisuju imena onih, koji su zaslužni za proširenje pobožnog pokreta Mladih Kruničara i to kao:

1. **Pokrovitelji društva** Mladih Kruničara, oni dobrotvori, koji uplate jednom Din 1000·— za društvo.

2. **Počasni Revnitelji** društva Mladih Kruničara, koji godišnje uplaćuju barem Din 60·— (mjesečno 5·— Din).

3. **Saradnici** društva Mladih Kruničara: Upravitelji, Revnitelji, kumovi kao i propagatori, koji rade na podizanju novih društava Mladih Kruničara.

Sve ove Vodstvo Žive Krunice čini dionicima za života i po smrti svih molitava i dobrih djela „Žive Krunice među djecom".

—•—

OBRED PRIMANJA U DRUŠTVO „MLADIH KRUNIČARA"

Upravitelj stojeći na oltaru Bratstva Presv. Krunice-Rozarija, poslije kratkog prigodnog govora počne:

R. Pomoć naša u imenu Gospodina.
O. Koji stvori nebo i zemlju.
R. Gospodine usliši molitvu moju.
O. I vapaj moj k tebi da dođe.
R. Gospodin s vama.
O. I s duhom Tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si se dostojao, smrću jedinorođenog svoga Sina popraviti iskvareni svijet, da nas tako od vječne smrti oslobodiš, i k rajskom uživanju privedeš; pogledaj, molimo Te,

na ovu djecu, koja žele stupiti u društvo Žive Krunice-Rozarija; radi zasluga prečiste Djevice Marije Majke Tvoje, izlij na njih sveti Svoj blagoslov; od Tebe blagoslovljena neka tako živu na zemlji, da zasluže vječnu sreću u nebu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Vlašću, koja mi je dana, od Preč. dominikanskog Generala kao Upravitelju Žive Krunice-Rozarija, ovime vas primam za članove društva Mladih Kruničara; time postajete dionici oproštenja, koja su po svetoj Apostolskoj Stolici podijeljena; zatim ste dionici svih duhovnih dobara čitavoga Reda sv. Oca Dominika, kao i svih drugih duhovnih dobara i djela, što ih pomoću milosti Božje, braća i sestre Bratstva presv. Krunice-Rozarija po čitavom svijetu izvršuju. U Ime Oca i Sina † i Duha Svetoga. Amen.

Poškropi djecu blagoslovljenom vodom.

—•—

BLAGOSLOV KRUNICA-ROZARIJA.

Na hvalu i slavu Bogorodice Djevice

Marije, na spomen otajstava života, smrti i uskrsnuća istoga Gospodina našega Isusa Krista neka budu blagoslovljene i posvećene ove Krunice presv. Rozarija. U ime Oca i Sina † i Duha Svetoga. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Zatim djeca pristupaju u redu pred oltar i kleknu; Upravitelj daje pojedinome Krunicu-Rozarij veleći: **„Primi znak djeteta i viteza Marijina, kruni njime dnevno Mariju da Te ona štiti i brani na zemlji, a okruni vječnom krunom na nebu. Amen".**

Kad svi prime Krunicu, klečeći - Krunicom u ruci - posvećuju se Majci Božjoj slijedećom posvetnom molitvom:

O Marijo, Kraljice presvete Krunice-Rozarija, - koja si se dostojala u neizmjernoj svojoj dobroti - i nas pozvati u nebrojene čete Tvojih Kruničara - u ovaj svečani dan - padamo na koljena pred Tobom - i posvećujemo Ti svoja srca - sa Gabrielom Arkanđelom i svim korima Anđeoskim - i upravljamo Ti topli naš svagdanji pozdrav: **Zdravo Marijo!**

Poput starih Tvojih vitezova - i mi smo oboružani svetim oružjem Tvoje Krunice-Rozarija, - pripravni s njome braniti do smrti - Tvoju čast protiv svih neprijatelja.

Bijela vojska Mladih Kruničara - sa ovim nepobjedivim oružjem - borit će se protiv svih svojih neprijatelja - da netaknuto sačuva u svom srcu blago kreposti i vjere - eda poslije negoli smo Te pozdravljali i krunili ovdje na zemlji - stignemo u nebo - i sa Anđeoskim četama navijeke Ti kličemo: **Zdravo Marijo!**

Posveta Revnitelja-ica „Mladih Kruničara".

Slatka Kraljice presv. Krunice-Rozarija, u znak dubokog štovanja neprispodobive Tvoje veličine i kao znak zahvalnosti za mnoge milosti od Tebe primljene, danas se posvećujem Tebi, kao revnitelj-ica „Mladih Kruničara".

Priznajem, da moja slabost ne zaslužuje tako uzvišenu i delikatnu službu, **širiti Tvoju i Tvoga Božanskoga Sina Slavu u posvećenju djece.** Ali jer si me Ti ista preslatka Majko, nadahnula tom željom,

oslanjajući se na Božju pomoć i na Tvoj moćni zagovor, svim srcem prionut ću uz ovaj Apostolat; sve dok mi prilike budu dopuštale, i to iz ljubavi prema Tebi i Tvome Božanskome Sinu Isusu, i radi dužnosti koju sam preuzeo-la da ću revnovati za spasenje duša. Poduzet ću sve moguće, da četa, koja mi je povjerena, bude prožeta pravom i stalnom kršćanskom pobožnosti, osobito pobožnim moljenjem svagdanje desetice sv. Krunice-Rozarija i barem mjesečnim pristupanjem svetim Sakramentima; a da uspješno obavljam ovaj Apostolat, služit ću se sredstvima vlastitim Žive Krunice među djecom nastojeći, da se uživim u njih i i da prema njima udesim svoje vladanje.

A Ti, draga Majko Marijo, isprosi mojoj pameti potrebno prosvijetljenje, raspali moje srce svetom ljubavi i nesebičnim žarom; napose pak daj da, poslije negoli sam pod Tvoj materinski plašt i do nogu Isusovih svojim primjerom i rječju okupio-la duše „Mladih Kruničara-ka" meni povjerenih, prispijem jednoga dana

do Tvoga Nebeskoga prijestolja, da navijeke slavimo Tvoju ljubav i milosrđe.

R. Djevo Majko sa Sinkom milim.

O. Blagoslovi nas.

(*Krunicom u ruci*): **Blagoslov Boga Svemogućega Oca i Sina † i Duha Svetoga po zagovoru Kraljice Presv. Krunice-Rozarija sašao vrhu vas i ostao vazda. AMEN.**

—•—

Nihil obstat
Fra H. Bošković O. P.

Br. 85
Imprimatur
O. Markolin Knego s. r.
Provincijal dominikanaca
Split, 20. svibnja 1932.

Nihil obstat
Dr. Dragutin Hren
cenzor

Br. 3708
Imprimatur
Dr. Dominik Premuš s. r.
pomoćni biskup, generalni vikar
Zagreb, 7. VI. 1932.

Knjigotiskara Braća Kralj - Zagreb - Radićeva ul. 9.